STAATSCOURANT
Officiële uitgave van het Koninkrijk der Nederlanden sinds 1814.
Nr. 35446
20 oktober 2026

Regeling van de Staatssecretaris van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur van 19 oktober 2026, nr. WJZ/105679581, houdende nadere regels over de weerbaarheid van kritieke entiteiten in de levensmiddelensector (Regeling weerbaarheid kritieke entiteiten levensmiddelensector) [KetenID 28977]

De Staatssecretaris van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur, na overleg met de Minister van Justitie en Veiligheid,

Gelet op artikel 15, tweede lid, van het Besluit weerbaarheid kritieke entiteiten;

Besluit:

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze regeling wordt verstaan onder:
besluit: Besluit weerbaarheid kritieke entiteiten;
Minister: Minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur.

Artikel 2 Reikwijdte

Deze regeling is van toepassing op de door de Minister aangewezen kritieke entiteiten als bedoeld in artikel 6 van de wet in de sector: productie, verwerking en distributie van levensmiddelen.

Artikel 3 Criteria aanzienlijk verstorend effect voor meldplicht

Een verstoring is ten minste aanzienlijk als bedoeld in artikel 15, tweede lid, van het besluit, indien:
a. ten minste 25% van de omvang van de essentiële dienst in Nederland gedurende ten minste 24 uur is of naar redelijke verwachting zal zijn onderbroken;
b. ten minste 50% van de omvang van de essentiële dienst in Nederland gedurende ten minste twaalf uur is of naar redelijke verwachting zal zijn onderbroken;
c. de essentiële dienst in Nederland gedurende ten minste zes uur geheel is of naar redelijke verwachting zal zijn onderbroken; of
d. een locatie of faciliteit in Nederland die onderdeel is van de kritieke infrastructuur van de kritieke entiteit, gedurende ten minste 24 uur niet operationeel is of naar redelijke verwachting niet operationeel zal zijn.

Artikel 4 Geplande verstoringen en vaststelling start periode

1. In afwijking van artikel 3 worden geplande dienstonderbrekingen en geplande gevolgen van geplande onderhoudswerkzaamheden die door of namens de kritieke entiteit worden uitgevoerd, niet als aanzienlijke verstoring beschouwd, tenzij ongeplande gevolgen van dienstonderbrekingen of onderhoudswerkzaamheden leiden tot een verstoring die voldoet aan de criteria van artikel 3.

2. Waar in deze regeling sprake is van een periode, vangt die telkens aan op het vroegste moment dat een incident kan worden opgemerkt.

Artikel 5 Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van de Staatscourant waarin zij wordt geplaatst.

Artikel 6 Citeertitel

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling weerbaarheid kritieke entiteiten levensmiddelensector.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

's-Gravenhage, 19 oktober 2026

De Staatssecretaris van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur,
S.P.A. Erkens

TOELICHTING

ALGEMEEN DEEL

1. Inleiding

Deze regeling strekt tot uitwerking van de Wet weerbaarheid kritieke entiteiten (hierna: Wwke) en het Besluit weerbaarheid kritieke entiteiten (hierna: Bwke). De Wwke strekt tot uitvoering van Richtlijn (EU) 2022/2557 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 betreffende de weerbaarheid van kritieke entiteiten en tot intrekking van Richtlijn 2008/114/EG van de Raad[1]. Deze richtlijn wordt ook wel aangeduid als de CER-richtlijn. De CER-richtlijn ziet op het verhogen van de weerbaarheid van kritieke entiteiten. Dit zijn aanbieders van essentiële diensten. Die weerbaarheid ziet op natuurlijke en door de mens veroorzaakte risico's die negatieve gevolgen kunnen hebben voor de verlening van essentiële diensten. Voorbeelden van zulke risico's zijn ongevallen, natuurrampen, noodsituaties op het gebied van de volksgezondheid (zoals pandemieën) en dreigingen als terroristische misdrijven, criminele infiltratie en sabotage.

Gelijktijdig met de CER-richtlijn is Richtlijn (EU) 2022/2555 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2022 betreffende maatregelen voor een hoog gezamenlijk niveau van cyberbeveiliging in de Unie, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 910/2014 en Richtlijn (EU) 2018/1972 en tot intrekking van Richtlijn (EU) 2016/1148[2] vastgesteld. Die richtlijn wordt ook wel aangeduid als de NIS2-richtlijn. De NIS2-richtlijn wordt geïmplementeerd in de Cyberbeveiligingswet (hierna: Cbw). De Cbw heeft tot doel om netwerk- en informatiesystemen en de fysieke omgeving daarvan te beschermen tegen gebeurtenissen die de beveiliging van die systemen kunnen aantasten.

Op entiteiten die onder de Wwke vallen, is tevens de Cbw van toepassing, zij zijn daarmee een essentiële entiteit. Uitgangspunt is daarom dat de Wwke en de Cbw en de onderliggende regelgeving zoveel mogelijk op elkaar aansluiten, zodat entiteiten niet met (dubbele) administratieve lasten te maken krijgen die verder gaan dan nodig is om de doelstellingen van de Wwke en de Cbw te verwezenlijken.

2. Hoofdlijnen

2.1 Korte inhoud regeling

Deze regeling bevat nadere regels voor de sector waarvoor de Minister van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur (hierna: de Minister van LVVN) op grond van artikel 8 van de Wwke de bevoegde autoriteit is. De regeling is van toepassing op de door de minister aangewezen kritieke entiteiten als bedoeld in artikel 2 van deze regeling. De kritieke entiteiten zullen bij beschikking van de Minister van LVVN worden aangewezen, op grond van artikel 6 van de Wwke.

Onder de sector productie, verwerking en distributie van levensmiddelen worden door de Europese Commissie de onderstaande essentiële diensten verstaan:
i) grootschalige industriële productie en verwerking van levensmiddelen;
ii) diensten in verband met de voedselvoorzieningsketen, met inbegrip van opslag en logistiek;
iii) groothandel in levensmiddelen.
Dit volgt uit gedelegeerde Verordening (EU) 2023/2450 van de Commissie van 25 juli 2023[3], die een aanvulling vormt op de CER-Richtlijn (EU) 2022/2557.

Deze regeling bevat criteria aan de hand waarvan bepaald wordt of incidenten de essentiële dienst van een kritieke entiteit aanzienlijk verstoren of kunnen verstoren als bedoeld in artikel 17 van de Wwke. Voor dergelijke incidenten geldt een meldplicht op grond van voornoemde bepaling.

De terminologie en scope van de meldplicht in de Wwke en die in de Cbw verschillen van elkaar. In de onderscheiden ministeriële regelingen is op grotendeels gelijke wijze beschreven wanneer er sprake is van meldplichtige incidenten om de uitvoerbaarheid voor entiteiten die onder beide wetten vallen te waarborgen evenals de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid voor de toezichthouders.

---

1 PbEU 2022, L 333/164.
2 PbEU 2022, L 333/80.
3 Verordening (EU) 2023/2450 van de Commissie van 25 juli 2023 tot aanvulling van Richtlijn (EU) 2022/2557 van het Europees Parlement en de Raad door de vaststelling van een lijst van essentiële diensten, PbEU L 2023/2450.

2.2 Doelstelling en noodzaak regeling

Vanwege geopolitieke ontwikkelingen, toenemende militaire en hybride dreigingen en een verander-end klimaat staan de Europese Unie en Nederland voor een grote opgave om de weerbaarheid van de samenleving te versterken. Ik verwijs voor een nadere toelichting op de noodzaak van regelgeving naar de memorie van toelichting bij de Wwke[4]. Deze ontwikkelingen gelden ook voor de levensmidde-lensector, die een essentiële rol vervult voor de continuïteit van de voedselvoorziening. Het is van belang dat de voedselvoorzieningsketen goed is voorbereid op uiteenlopende dreigingen en dat de beschikbaarheid van levensmiddelen ook bij verstoringen zoveel mogelijk kan worden gegarandeerd. Dit is in het bijzonder van belang voor entiteiten die een cruciale rol vervullen in de productie, verwerking en distributie van levensmiddelen.

Het doel van deze regeling is om criteria vast te stellen wanneer sprake is van een aanzienlijke verstoring. Hiermee is beoogd aan kritieke entiteiten binnen de levensmiddelensector duidelijkheid te geven over de incidenten die op grond van de Wwke moeten worden gemeld, zodat relevante aanzienlijke verstoringen tijdig worden gemeld en onnodige meldingen worden voorkomen.

De belangrijkste elementen van deze regeling worden in paragraaf 4 nader toegelicht.

3. Aanwijzen kritieke entiteiten

Voor de genoemde sector in artikel 2 van deze regeling is op grond van artikel 9, eerste lid, van de Wwke een risicobeoordeling uitgevoerd, en daarbij is geconstateerd dat voldaan is aan de criteria van artikel 6 van de Wwke. Daarom kunnen entiteiten worden aangewezen voor de essentiële dienst die zij verlenen in de categorieën productie, verwerking en distributie van levensmiddelen.

De daadwerkelijke aanwijzing zal plaatsvinden door middel van een apart besluit door de Minister van LVVN. Aanwijzing bij besluit is mogelijk op grond van artikel 6, eerste lid, van de wet. Aanwijzen bij ministeriële regeling is niet aan de orde, omdat specifieke entiteiten worden aangewezen op grond van de risicobeoordeling uit artikel 9 van de Wwke, wat maatwerk vereist. Een apart besluit biedt de mogelijkheid om per entiteit aan te geven voor welke essentiële dienst de kritieke entiteit wordt aangewezen. Tevens is een aanwijzing vertrouwelijk en worden aangewezen entiteiten niet per regeling kenbaar gemaakt.

Voedsel is een eerste levensbehoefte en daarmee is een goed functionerende voedselvoorziening van fundamenteel belang. In een situatie, waarbij een ernstige calamiteit of crisis meerdere schakels in de voedselvoorzieningsketen raakt, kunnen de gevolgen aanzienlijk zijn. Uitval van processen binnen deze keten kan leiden tot verstoringen in de beschikbaarheid en toegankelijkheid van voedsel, met grote fysieke, maatschappelijke en economische impact. De financiële en maatschappelijke schade kan in dergelijke situaties hoog oplopen. De productie, verwerking en distributie van levensmiddelen, zoals gedefinieerd in artikel 2 van deze regeling, wordt aangewezen als kritieke sector vanwege het essentiële karakter, het belang voor de continuïteit van de samenleving en de potentiële impact en afhankelijkheden binnen en tussen ketens.

Opgemerkt wordt dat op grond van artikel 7 van de Wwke de Minister van LVVN, na overleg met de Minister van Justitie en Veiligheid, bij regeling een sector, subsector of categorie entiteiten kan aanwijzen waarvoor hij beleidsverantwoordelijk is, buiten de lijst van sectoren en essentiële diensten die op grond van artikel 6 van de Wwke in de bijlage bij de CER-richtlijn zijn opgenomen. Er is op dit moment geen aanleiding om hier toepassing aan te geven.

4. Nadere regels meldplicht door middel van vaststellen drempelwaarden aanzienlijke verstoring

Artikel 17 van de Wwke verplicht een kritieke entiteit een incident te melden dat de verlening van haar essentiële dienst aanzienlijk verstoort of kan verstoren. De melding wordt zonder onnodige vertraging en in beginsel binnen 24 uur nadat de kritieke entiteit kennis heeft genomen van het incident gedaan bij de bevoegde autoriteit. Artikel 15, tweede lid, van het Bwke bepaalt dat de minister die het aangaat, na overleg met de Minister van Justitie en Veiligheid, bij regeling criteria kan vaststellen op basis waarvan wordt bepaald of sprake is van een aanzienlijke verstoring.

In deze regeling worden deze criteria nader uitgewerkt voor kritieke entiteiten in de sector productie, verwerking en distributie van levensmiddelen. De in artikel 3 van deze regeling opgenomen criteria vormen hiervoor het uitgangspunt. Zij bieden kritieke entiteiten en de bevoegde autoriteit een

[4] Kamerstukken II 2024/25, 36 765, nr. 3

objectief en vooraf kenbaar kader voor de vaststelling of een incident gemeld moet worden. Wanneer aan ten minste één van de opgenomen criteria wordt voldaan, wordt de verstoring als aanzienlijk aangemerkt en moet het incident overeenkomstig artikel 17 van de Wwke worden gemeld.

De sector productie, verwerking en distributie van levensmiddelen omvat verschillende essentiële diensten en typen kritieke entiteiten. Bedrijfsspecifieke kenmerken kunnen onderling verschillen. Het is daarom mogelijk dat de uniforme criteria voor een bepaalde subsector of kritieke entiteit onvoldoende passend zijn.
Wanneer daarvoor aanleiding bestaat, kunnen de criteria daarom nader worden gedifferentieerd. Artikel 15, tweede lid, van het Bwke biedt ruimte voor maatwerk bij de invulling van de meldplicht. De levensmiddelensector wordt gekenmerkt door een grote diversiteit aan essentiële diensten, productieprocessen, bedrijfsmodellen en ketenstructuren. Daardoor kunnen de aard, omvang en risicoprofielen van kritieke entiteiten sterk verschillen en zijn de generieke criteria uit artikel 3 mogelijk niet in alle gevallen doelmatig en proportioneel. Wanneer daarvoor aanleiding bestaat, kan voor een specifieke kritieke entiteit bij besluit een afwijkende drempelwaarde worden vastgesteld. Dit kan zowel een lagere drempelwaarde zijn, waardoor een incident eerder moet worden gemeld, als een hogere drempelwaarde, waardoor een incident pas later onder de meldplicht valt. Een afwijking wordt gebaseerd op objectieve en relevante kenmerken van de (sub) sector, essentiële dienst, de bedrijfsvoering en het risicoprofiel van de betrokken entiteit. De generieke criteria uit artikel 3 blijven van toepassing, tenzij bij besluit afwijkende criteria zijn vastgesteld.

De werking van de criteria wordt na de publicatie van deze regeling gevolgd en, indien de praktijk daartoe aanleiding geeft, geëvalueerd. Daarbij wordt in overleg met kritieke entiteiten, brancheorganisaties, de toezichthouder en andere relevante partijen beoordeeld of de criteria duidelijk, uitvoerbaar en proportioneel zijn en leiden tot meldingen die relevant zijn voor het bewaken van de continuïteit van essentiële diensten. Ook wordt bezien of de criteria voldoende aansluiten bij de verschillen tussen essentiële diensten en typen entiteiten binnen de levensmiddelensector. De uitkomsten kunnen aanleiding geven tot aanscherping of versoepeling van de criteria.

Om uitvoering te geven aan artikel 17, eerste lid van de Wwke, is één centraal meldloket onder regie van de Minister van Justitie en Veiligheid ingericht. De kritieke entiteit doet die melding binnen 24 uur nadat zij kennis heeft genomen van dat incident. Deze meldplicht start als een kritieke entiteit kennis heeft genomen van een incident waarvan op dat moment redelijkerwijs moet worden aangenomen dat deze heeft gezorgd of in potentie kan zorgen voor een aanzienlijke verstoring van de essentiële dienst. Indien dat operationeel niet mogelijk is, doet zij de melding zo snel mogelijk nadat zij kennis heeft genomen van dat incident. De kritieke entiteit wordt geacht na het kennisnemen van een incident onderzoek te verrichten om vast te stellen of het incident de essentiële dienst aanzienlijk verstoord of kan verstoren. Daarnaast brengt de kritieke entiteit binnen een maand na de melding een gedetailleerd verslag uit.

De meldplicht ziet op elke gebeurtenis die het verlenen van een essentiële dienst aanzienlijk kan verstoren of verstoort. Onder de zinsnede ‘kan verstoren’ in artikel 17, eerste lid, van de Wwke wordt in deze regeling verstaan dat er een reële kans is op een incident dat leidt tot een aanzienlijke verstoring in de (nabije) toekomst waarvan het gevaar op dat moment nog niet is geweken. Het is aan de kritieke entiteit om in te schatten of een incident potentieel leidt tot een aanzienlijke verstoring van de essentiële dienst die door de kritieke entiteit wordt verleend.

Bij het opstellen van deze drempelwaarden is afstemming gezocht met diverse stakeholders en vertegenwoordigers van stakeholders in de desbetreffende sectoren en de betrokken toezichthouder, de Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit (hierna: de NVWA). Deze afstemming had als doel de regels goed te laten aansluiten op de praktijk en bestaande kaders, zoals regelgeving over voedselveiligheid, de meldplicht uit de Wwke en sectorale regelgeving, om de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid te borgen en onnodige regeldruk te beperken.

Bij het formuleren van de drempelwaarden is nadrukkelijk gezocht naar een benadering die onafhankelijk is van de oorzaak van een incident. Er is geen onderscheid gemaakt tussen een fysieke of digitale oorzaak. Daardoor konden de drempelwaarden zo veel als mogelijk worden geharmoniseerd met die onder de Cbw. Dit komt de uitvoerbaarheid door kritieke entiteiten ten goede, omdat kritieke entiteiten van rechtswege kwalificeren als essentiële entiteit onder de Cbw. De termijnen van 24 uur, twaalf uur en zes uur zijn gelijk.

Voor een gedeeltelijke onderbreking van ten minste 24 uur is in deze regeling echter een ondergrens van 25% toegevoegd. Uit de consultatiereacties bleek namelijk dat het ontbreken van een kwantitatieve ondergrens tot onduidelijkheid kan leiden, omdat dan te vaak een melding moet worden gedaan zonder dat er feitelijk sprake is van een verstoring. Een onderbreking kan langer dan 24 uur duren zonder dat de continuïteit van de essentiële dienst aanzienlijk wordt verstoord, bijvoorbeeld doordat

de gevolgen worden opgevangen door de inzet van voorraden, andere productielijnen of alternatieve locaties. De kwantificering beoogt onnodige meldingen te voorkomen.

5. Regeldruk

Deze regeling veroorzaakt geen nieuwe regeldruk ten opzichte van de Wwke en het Bwke. De regeldruk voor kritieke entiteiten is verantwoord in de bijbehorende toelichtingen van de wet en het besluit.

5.1 Advies Adviescollege Toetsing Regeldruk (ATR)

Een concept van deze regeling is voor advies voorgelegd aan het Adviescollege Toetsing Regeldruk (ATR).

5.2 Nut en noodzaak

Het ATR vraagt in zijn advies om een aanvullende toelichting op de vraag of (onderdelen van) bestaande wet- en regelgeving niet reeds volstaan in het bereiken van de doelstelling van de Wwke.

De afweging of bestaande sectorale wet- en regelgeving volstaat en de keuze voor implementatie in één centrale wet zijn reeds gemaakt bij de totstandkoming van de Wwke. Deze keuzes zijn toegelicht in hoofdstuk 4 van de memorie van toelichting van de Wwke[5]. Deze regeling werkt de Wwke uitsluitend sectorspecifiek uit en kan de op het niveau van de formele wet gemaakte keuze niet heroverwegen of wijzigen. Een nadere beoordeling van alternatieven voor de Wwke valt daarom buiten de reikwijdte van deze regeling.

In de memorie van toelichting van hoofdstuk 4 van de wet is toegelicht dat de CER-richtlijn wordt geïmplementeerd in één centrale wet (de Wwke) en niet in sectorale wetten. Eén van de redenen hiervoor is dat de CER-richtlijn onderwerpen bevat die alleen in de CER-richtlijn worden gereguleerd en daardoor niet in sectorale wetten zijn geregeld. Het is wenselijk dat de verplichtingen uit de CER-richtlijn door de entiteiten uit de verschillende sectoren van de CER-richtlijn uniform worden toegepast. Dit omdat sectorale wetgeving in veel gevallen niet geheel soortgelijk is aan de bepalingen hierover uit de CER-richtlijn.

Ter illustratie dat bestaande regelgeving voor de voedselvoorziening onvoldoende is, wordt gewezen op de meldplicht uit de Algemene Levensmiddelenverordening. De meldplicht op grond van de Algemene Levensmiddelenverordening heeft specifiek betrekking op voedselveiligheid. Deze meldplicht dekt daarmee niet de bredere reikwijdte van de Wwke, die ziet op de weerbaarheid van kritieke entiteiten tegen uiteenlopende dreigingen en de continuïteit van de essentiële dienstverlening als uitgangspunt heeft.

5.3. Minder belastende alternatieven

Het ATR adviseert te onderbouwen hoe de drempelwaarden en de uitwerking van de zorgplicht tot stand zijn gekomen, welke mogelijk minder belastende alternatieven zijn overwogen en waarom die alternatieven niet zijn gekozen.

Het advies ten aanzien van de uitwerking van de zorgplicht ziet op verplichtingen die niet in deze regeling, maar in de Wwke en Bwke zijn geregeld. Deze regeling kan daarom niet voorzien in de door het ATR gevraagde nadere onderbouwing van de totstandkoming of alternatieven voor de zorgplicht.

In de Bwke is in de nota van toelichting het volgende ten aanzien van de zorgplicht opgenomen: Het uitgangspunt van de Wwke en het Bwke is dat maatregelen die kritieke entiteiten moeten nemen passend en evenredig zijn in relatie tot de risico's die zij hebben vastgesteld op basis van de eigen risicobeoordeling en tegen het licht van de sectorale risicobeoordeling die uitgevoerd wordt door de bevoegde autoriteit (vakminister). Het is in eerste instantie aan kritieke entiteiten zelf om vast te stellen welke maatregelen passend en evenredig zijn om de risico's, waarmee zij geconfronteerd worden, te kunnen beheersen. Wel wordt in dit besluit verdere invulling gegeven aan de zorgplicht, zoals in artikel 8 Bwke, over de specifieke maatregelen die kritieke entiteiten moeten nemen voor de adequate fysieke bescherming van hun gebouwen en hun kritieke infrastructuur. Naar aanleiding van dit advies van het ATR is in de artikelsgewijze toelichting in de Bwke op enkele artikelen het doel van de voorgeschreven maatregelen nader omschreven.

[5] Kamerstukken II 2024/25, 36 765, nr. 3

De criteria voor een significant verstorend effect, grondslag voor de meldplicht, zijn aangepast in artikel 3. Voor een nadere toelichting verwijs ik u naar hoofdstuk 7: consultatie. De voorgestelde wijzingen zijn ter consultatie nogmaals voorgelegd bij de partijen die in eerste instantie een consultatiereactie hebben aangeleverd.

5.4. Werkbaarheid

Het ATR adviseert om de inbreng van bedrijven met betrekking tot de meld- en zorgplicht te benoemen en om aan te geven wat met die inbreng is gedaan.

Het advies ten aanzien van de uitwerking van de zorgplicht ziet op verplichtingen die niet in deze regeling, maar in de Wwke en Bwke zijn geregeld. Deze regeling kan daarom niet voorzien in de door het ATR gevraagde nadere onderbouwing van de totstandkoming of alternatieven voor de zorgplicht. Op de toelichting van de zorgplicht is ingegaan in paragraaf 5.3.

Graag wordt voor de inbreng van bedrijven, middels de consultatiereacties, verwezen naar hoofdstuk 7: consultatie.

5.5. Gevolgen regeldruk

Het ATR adviseert om in de toelichting de regeldruk voor entiteiten in de levensmiddelensector kwalitatief te beschrijven en kwantitatief in beeld te brengen. Daarnaast wordt in het advies gesteld dat de regeldrukkosten voor entiteiten worden bepaald door de concretisering van de verplichtingen uit de Wwke en Bwke.

De regeldrukeffecten van de Wwke zijn op het niveau van de wetgeving in beeld gebracht (zie toelichting bij hoofdstuk 3 Bwke[6]). Daarbij is uitgegaan van de verplichtingen die voortvloeien uit de Wwke. Deze regeling is op een select aantal bedrijven van toepassing en bevat voor de levensmiddelensector nadere criteria voor de aanwijzing van kritieke entiteiten, maar introduceert geen nieuwe verplichtingen op grond van de zorg- en meldplicht.

Dit onderscheid is van belang voor de beoordeling van de regeldruk. De Wwke en deze regeling is niet van toepassing op de gehele levensmiddelensector, maar richt zich op een specifiek aantal entiteiten dat vanwege hun belang voor de continuïteit van essentiële diensten als kritiek worden aangemerkt. De gevolgen van de regeling zijn daarmee afhankelijk van de specifieke positie, omvang en activiteiten van de aangewezen entiteit.

Bij de totstandkoming van de Wwke is de regeldruk die samenhangt met de wettelijke verplichtingen reeds in kaart gebracht. Voor de onderhavige regeling wordt aangesloten bij deze eerdere regeldrukbeoordeling. Daarbij is het uitgangspunt dat de aanwijzing van kritieke entiteiten gericht en proportioneel plaatsvindt en dat niet meer entiteiten worden aangewezen dan noodzakelijk is voor het borgen van de continuïteit van de voedselvoorziening. In hoofdstuk 3 van de nota van toelichting bij het Bwke is de regeldruk nader toegelicht.

De conclusie is dat deze regeling voor de kritieke entiteiten onder de Wwke niet leidt tot aanvullende regeldruk ten opzichte van de reeds berekende regeldruk voor de zorg- en meldplicht onder de Wwke en het Bwke.

6. Uitvoering

Een versie van deze regeling is voorgelegd aan de NVWA. Gelet op de beperkte uitwerking van de Wwke en Bwke in deze regeling is er geen UHT-toets uitgevoerd. De consultatieversie van deze regeling wordt daarmee als uitvoerbaar, handhaafbaar, en fraudebestendig geacht.

7. Consultatie

7.1. Inleiding

Een concept van deze regeling is opengesteld voor consultatie op www.internetconsultatie.nl. Hieronder volgt een globale bespreking van de adviezen en reacties. Er zijn 8 reacties ontvangen.

[6] Staatsblad 2026, 190

7.2. Begripsbepalingen

De Federatie Nederlandse Levensmiddelen Industrie (FNLI), VleesNL, Transport en Logistiek Nederland (TLN), de Vereniging van de Nederlandse Groenten- en Fruitverwerkende Industrie (VIGEF) vragen om afbakening van ″gedeeltelijke onderbreking″, ″operationele capaciteit″, ″aanzienlijke verstoring″ en ″reductie van de essentiële dienst″.

De begrippen 'gedeeltelijke onderbreking' en 'operationele capaciteit' zijn niet langer opgenomen in de regeling om onduidelijkheid te voorkomen. Een verstoring is aanzienlijk wanneer de drempelwaarde zoals de in artikel 3 gevulde criteria worden overschreden. Dit is verder gespecificeerd in de toelichting bij artikel 3.

7.3. Reikwijdte

7.3.1. Aanwijzen kritieke entiteiten

FNLI, VleesNL en de Nederlandse Zuivel Organisatie (NZO) vragen in hun reactie om duidelijkheid over de aanwijzingsprocedure van kritieke entiteiten. Zij stellen dat zolang niet vaststaat welke activiteiten onder de aanwijzing vallen, bedrijven de meldregels niet consistent kunnen toepassen.

De Minister van LVVN heeft de bevoegdheid kritieke entiteiten in de levensmiddelensector aan te wijzen bij besluit of regeling. Zoals aangegeven in paragraaf 3 is maatwerk nodig is, daarom worden de entiteiten niet bij regeling aangewezen.

7.3.2. Verantwoordelijkheid voor externe partijen en uitbestede diensten

Centraal Bureau Levensmiddelenhandel (CBL), FNLI en TLN vragen om verduidelijking over de verantwoordelijkheid van aangewezen entiteiten voor externe partijen die zij inhuren, bijvoorbeeld wanneer transport wordt uitbesteed. Daarbij wordt gevraagd of verstoringen bij deze externe partijen onder de verantwoordelijkheid van de aangewezen entiteit vallen en of de Wwke kan leiden tot verplichtingen om bijvoorbeeld reservecapaciteit aan te houden. Ook wordt gevraagd wie eventuele kosten hiervan draagt.

De verantwoordelijkheid van een aangewezen entiteit ziet op de continuïteit van de essentiële dienst die zij verleent. Daarbij kan de entiteit afhankelijk zijn van externe partijen, bijvoorbeeld wanneer transport, opslag of andere ondersteunende activiteiten worden uitbesteed. Het uitbesteden van dergelijke activiteiten betekent niet dat de aangewezen entiteit daarmee verantwoordelijk wordt voor de bedrijfsvoering of weerbaarheid van de externe partij als zodanig.

Wel dient een aangewezen entiteit in het kader van haar risicobeoordeling (zoals bedoeld in artikel 9 van de Wwke) rekening te houden met relevante afhankelijkheden van externe partijen voor de continuïteit van haar essentiële dienst. Indien uit de risicobeoordeling blijkt dat een dergelijke afhankelijkheid een relevant risico vormt, dient de entiteit te bezien welke maatregelen redelijkerwijs kunnen worden genomen om dit risico te beheersen.

De zorgplicht brengt daarbij niet zonder meer de verplichting met zich mee om voor iedere geïdentificeerde afhankelijkheid reservecapaciteit aan te houden of om uitbestede capaciteit volledig zelf te organiseren. Welke maatregelen redelijkerwijs van een entiteit kunnen worden verwacht, zijn gebaseerd op proportionaliteit, afhankelijk van de aard en omvang van het risico, de mogelijke gevolgen voor de essentiële dienst, de mate van afhankelijkheid en de beschikbare alternatieven.

7.3.3. Gelijk speelveld en ondersteuning van aangewezen entiteiten

TLN vraagt aandacht voor het mogelijk ongelijke speelveld binnen de logistieke sector, omdat niet alle partijen als kritieke entiteit zullen worden aangewezen.

De Wwke biedt ruimte voor ondersteuning door de bevoegde autoriteit. In artikel 10 van de Wwke is een ondersteuningsplicht opgenomen voor dergelijke gevallen. Er wordt bij de verdere uitvoering van de Wwke oog gehouden voor de uitvoerbaarheid van aangewezen bedrijven en bezien hoe hier in de praktijk zo goed mogelijk invulling aan kan worden gegeven.

7.4. Meldplicht

7.4.1. Minimumgrens 'gedeeltelijke onderbreking' en referentie capaciteitsverlies

CBL, FNLI, VleesNL, VIGEF en TLN wijzen erop dat voor een gedeeltelijke onderbreking in de consulta-

tieversie geen minimumpercentage is opgenomen, terwijl het tweede criterium uitgaat van een capaciteitsverlies van 50%. Hierdoor zou iedere gedeeltelijke onderbreking van 24 uur meldplichtig kunnen zijn, ongeacht de omvang van de onderbreking. In reactie daarop is artikel 3, onderdeel a, aangepast.

VIGEF, FNLI, VleesNL en MVO, de ketenorganisatie voor oliën en vetten, vragen hoe het percentage capaciteitsverlies moet worden bepaald bij bedrijven met sterk wisselende productievolumes, bijvoorbeeld door seizoensgebonden productie of campagnes. Ook wordt gevraagd hoe moet worden omgegaan met bedrijven die over meerdere productie- of distributielocaties beschikken.

Er wordt onderschreven dat deze regeling en implementatie van de Wwke vraagt om maatwerk. Elke kritiek proces, kritieke entiteiten en essentiële dienst is uniek. Daarbij is de inzet om te waken voor te hoge regeldruk bij de entiteiten. Het is dan ook daarom dat artikel 3, onderdeel a is aangepast en onderdeel d is toegevoegd ten opzichte van de versie die voor internetconsultatie voorlag. Tevens is in de toelichting bij artikel 3 van deze regeling opgenomen dat nadere criteria kunnen worden vastgesteld wanneer een melding moet worden, om recht te doen aan de unieke eigenschappen van verschillende sectoren en kritieke entiteiten en om overmatige meldingen te voorkomen.

7.4.2. Uitwijkmogelijkheden en opgevangen verstoringen

CBL, FNLI en VleesNL vragen of een verstoring gemeld moet worden wanneer deze door het bedrijf direct kan worden opgevangen, bijvoorbeeld door productie naar een andere locatie te verplaatsen, reservecapaciteit in te zetten of gebruik te maken van voorraden.

Wanneer niet aan de criteria zoals geformuleerd in artikel 3 van deze wordt voldaan en daarmee de continuïteit van de essentiële dienst niet significant is verstoord of kan verstoren, geldt de meldplicht niet.

7.4.3. Sectorale en ketenspecifieke omstandigheden

NZO en MVO vragen aandacht voor de specifieke kenmerken van bepaalde sectoren en ketens. Daarbij wordt onder meer gewezen op bedrijven met een continue grondstofstroom en bedrijven waarvoor de voorgestelde criteria minder goed aansluiten op de bedrijfsvoering, zoals pers- en raffinagebedrijven. MVO vraagt of de gehanteerde tijdsdrempels voldoende rekening houden met bedrijven die over voorraden of uitwijkmogelijkheden beschikken en daardoor een verstoring gedurende een bepaalde periode kunnen opvangen.

De aard van de productie en de inrichting van de keten kan inderdaad per sector verschillen. Op grond van artikel 15 Bwke is het daarom ook mogelijk om af te wijken van de drempelwaarden uit artikel 3 van de regeling. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 3.

7.4.4. Oorzaken buiten de invloedssfeer van de entiteit

TLN vraagt hoe wordt omgegaan met verstoringen die buiten de invloedssfeer van de entiteit ontstaan, zoals extreem weer, verkeersmaatregelen, files, wegwerkzaamheden of andere beperkingen in de infrastructuur.

De oorzaak van een verstoring is op zichzelf niet bepalend voor de vraag of sprake is van een aanzienlijke verstoring van de essentiële dienstverlening. Ook wanneer de oorzaak buiten de invloedssfeer van de entiteit ligt, kan een verstoring relevant zijn wanneer deze leidt tot een aanzienlijke onderbreking van de essentiële dienstverlening.

7.4.5. Startmoment meldtermijn

FNLI, VleesNL, NZO en MVO verzoeken om verduidelijking van het moment waarop de meldtermijn van 24 uur aanvangt. Bij een incident is niet altijd direct duidelijk wat de omvang en mogelijke gevolgen daarvan zijn. NZO wijst daarbij specifiek op sterk verweven ketens, waarin het tijd kan kosten om de gevolgen voor productie, transport en afzet in kaart te brengen. De sector pleit daarom voor voldoende ruimte voor een eerste beoordeling, zodat bedrijven zich primair kunnen richten op herstel en onnodige meldingen worden voorkomen.

De Wwke bepaalt wanneer de termijn van 24 uur begint. Op grond van artikel 17, eerste lid, Wwke meldt een kritieke entiteit een incident binnen 24 uur nadat zij kennis heeft genomen van het incident. Daarbij gaat het om incidenten die de verlening van de essentiële dienst aanzienlijk verstoren of kunnen verstoren. Op het moment van melden hoeft de volledige omvang of impact van het incident derhalve nog niet bekend te zijn. Op grond van artikel 17, tweede lid, Wwke bevat de melding de op

dat moment beschikbare informatie over onder meer de aard, vermoedelijke oorzaak en mogelijke gevolgen van het incident. Vervolgens biedt artikel 17, vierde lid, Wwke de mogelijkheid om de melding binnen één maand aan te vullen met een gedetailleerd verslag.

7.5. Overig

De FNLI vraagt aandacht voor de praktische lasten die de Wwke voor aangewezen entiteiten met zich meebrengt, waaronder werkzaamheden op het gebied van risicobeheer, monitoring, documentatie en incidentmanagement. FNLI vraagt om een sectorspecifieke duiding van deze lasten en om een zorgvuldige, proportionele implementatie. Daarnaast wordt gevraagd om voldoende voorbereidingstijd en ondersteuning bij de toepassing van de verplichtingen, onder meer via praktische handreikingen en sectorspecifieke informatie over dreigingen en verantwoordelijkheden binnen de keten

Het is van belang dat de verplichtingen op een proportionele en uitvoerbare wijze door de entiteiten worden toegepast. De regeldruk die samenhangt met de wettelijke verplichtingen is reeds in het kader van de Wwke en het bovenliggende besluit in beeld gebracht. De onderhavige regeling introduceert geen aanvullende verplichtingen ten opzichte van de Wwke en het Bwke. Zie voor een nadere toelichting paragraaf 5.5 over de regeldruk van deze regeling. Om de regeldruk zo veel als mogelijk te beperken is de risicobeoordeling door de kritieke entiteiten in beginsel vormvrij, maar kan zich baseren op de sectorale risicobeoordeling die door de bevoegde autoriteit gedaan wordt, in dit geval de Staatssecretaris van LVVN. De kritieke entiteit wordt hierbij ondersteund door de Staatssecretaris van LVVN. Door niet alle details van de risicobeoordeling vast te leggen in regelgeving, wordt ruimte gegeven aan de kritieke entiteit om bijvoorbeeld aansluiting te zoeken bij verplichtingen die vanuit sectorale wetgeving al bestaan.

Ook vraagt de FNLI aandacht voor duidelijke communicatie en afstemming tussen overheid en bedrijfsleven bij incidenten en voor Europese afstemming van de uitvoering.

Bij de verdere implementatie van de Wwke wordt samen met de betrokken partijen bezien welke informatie en ondersteuning nodig is om de verplichtingen op een proportionele en uitvoerbare wijze toe te passen. De aandachtspunten worden onderschreven. Het Ministerie van LVVN zal hieraan, in zijn rol als bevoegde autoriteit en als onderdeel van de wettelijke ondersteuningsplicht, bij de verdere implementatie van de Wwke invulling geven.

De FNLI vraagt om bij de verdere uitwerking en toepassing van de regeling nadrukkelijk rekening te houden met ketenafhankelijkheden, zoals energie, water, logistiek, digitale infrastructuur, grondstoffen en verpakkingsmaterialen. De FNLI pleit daarbij voor een verticale ketenbenadering, omdat de continuïteit van de voedselvoorziening afhankelijk is van het functioneren van meerdere schakels in de keten. Daarnaast vraagt de FNLI om waar mogelijk aan te sluiten bij bestaande overleg- en samenwerkingsstructuren binnen de voedselketen.

De Wwke gaat juist uit van een ketenbenadering. De aanwijzing van kritieke entiteiten vindt plaats vanuit het belang van de continuïteit van essentiële diensten en de gevolgen die het wegvallen daarvan kan hebben voor de samenleving. Daarbij wordt niet uitsluitend gekeken naar de afzonderlijke entiteit, maar ook naar haar positie binnen de keten, relevante afhankelijkheden en de beschikbaarheid van alternatieve voorzieningen. De weerbaarheid van de voedselvoorziening kan immers niet los worden gezien van de andere partijen en diensten waarvan een kritieke entiteit afhankelijk is.

Deze ketenbenadering betekent niet dat alle partijen binnen een voedselketen onder de verplichtingen van de wet vallen. De verplichtingen zijn gericht op de aangewezen kritieke entiteiten. Wel dienen relevante afhankelijkheden en kwetsbaarheden binnen de keten bij de risicoanalyse en de toepassing van de verplichtingen te worden betrokken. Daarmee wordt beoogd te voorkomen dat uitsluitend naar de continuïteit van een individuele onderneming wordt gekeken, terwijl een verstoring elders in de keten de essentiële dienstverlening kan raken.

8. Evaluatie

Conform artikel 15, derde lid, van het Bwke evalueert de minister die het aangaat ten minste elke vier jaar de doeltreffendheid van de nadere regels van de meldplicht en de effecten daarvan in de praktijk en zal indien nodig aanpassingen doorvoeren.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 2 Reikwijdte

De regeling is uitsluitend van toepassing op kritieke entiteiten die door de Minister van LVVN zijn aangewezen. De minister kan deze kritieke entiteiten aanwijzen in de sectoren waarvoor hij als bevoegd gezag is aangewezen in de Wwke en voor de sectoren die op grond van artikel 6 van de wet in artikel 2 van deze regeling zijn beschreven.

De criteria op grond waarvan kritieke entiteiten worden aangewezen, staan in artikel 6 van de Wwke.

Artikel 3 Criteria aanzienlijk verstorend effect voor meldplicht

Dit artikel bevat de criteria om te bepalen wanneer sprake is van een significant incident. De criteria gelden voor alle entiteiten waarop deze regeling van toepassing is.

Zoals hiervoor is vermeld, zullen kritieke entiteiten bij beschikking worden aangewezen door de Minister van LVVN. In deze beschikking zal verduidelijkt worden op basis van welke essentiële dienst of diensten de entiteit wordt aangewezen. Een essentiële dienst in de zin van de Wwke is een dienst die van cruciaal belang is voor de instandhouding van vitale maatschappelijke functies, economische activiteiten, de volksgezondheid en openbare veiligheid of het milieu. Alleen als er sprake is van een verstorend effect ten aanzien van die in de beschikking aangewezen essentiële dienst, geldt de meldplicht.

Als er sprake is van een significant incident dan moet een kritieke entiteit dit melden bij het centrale meldportaal van het Nationaal Cyber Security Centrum en het daar voorbestemde crisisnummer van het Ministerie van LVVN. Ook de aangewezen toezichthouders (krachtens een aanwijzingsbesluit), de aangewezen ambtenaren van de NVWA, worden van de melding op de hoogte gebracht. De meldplicht heeft primair tot doel de bevoegde autoriteit tijdig inzicht te geven in relevante verstoringen van essentiële diensten. Een melding leidt niet automatisch tot optreden door de bevoegde autoriteit. De beschikbare informatie wordt gebruikt om de aard, omvang en mogelijke gevolgen van het incident te beoordelen en te bepalen of nadere actie noodzakelijk is. Dit zal in samenspraak met de kritieke entiteit plaatsvinden.

Er is sprake van een significant incident wanneer zich een ernstige verstoring voordoet in de productie, verwerking of distributie van levensmiddelen, waardoor de continuïteit van de essentiële dienstverlening in het gedrang komt. Het betreft situaties die de normale bedrijfsvoering significant beïnvloeden en kunnen leiden tot verstoringen in de dienstverlening van de kritieke entiteit.

Dit kan bijvoorbeeld gaan om (gedeeltelijke) stilstand of verstoring van de kritieke processen, verstoring in de toeleveringsketen, energie-uitval of verstoring in de uitlevering naar afnemers. De oorzaak kan bijvoorbeeld een cyberincident zijn, energie-uitval, blokkade van distributiecentra of het uitbreken van brand.

Om vast te stellen of sprake is van een ernstige operationele verstoring, zijn in dit artikel vier generieke criteria vastgesteld. Onderdeel a ziet op situaties waarin ten minste 25% van de totale capaciteit van de kritieke entiteit in Nederland voor het verlenen van de essentiële dienst op basis waarvan de kritieke entiteit is aangewezen, gedurende ten minste 24 uur is of naar redelijke verwachting zal zijn onderbroken. De kwantitatieve ondergrens van 25% geeft voor de levensmiddelensector een concrete invulling aan het begrip aanzienlijke verstoring. Uit de consultatiereacties is gebleken dat het ontbreken van een dergelijke ondergrens tot een te ruime meldplicht en onduidelijkheid kan leiden. Een beperkte onderbreking kan langer dan 24 uur duren zonder dat de continuïteit van de essentiële dienst aanzienlijk wordt verstoord, bijvoorbeeld doordat de gevolgen worden opgevangen door voorraden, andere productielijnen of alternatieve locaties. De kwantitatieve ondergrens van 25% geeft voor de levensmiddelensector een concrete invulling aan het begrip aanzienlijke verstoring. Afhankelijk van de aard van de dienst kan deze capaciteit bijvoorbeeld worden uitgedrukt in productie- of verwerkingsvolume, opslagcapaciteit of distributievolume per uur, dag of langer.

Wanneer de essentiële dienst bijvoorbeeld bestaat uit het verwerken van een bepaald product, wordt uitgegaan van de totale normale verwerkingscapaciteit van de kritieke entiteit voor dat product of dienst in Nederland. Producten, diensten en/of bedrijfsactiviteiten die niet onder de aangewezen essentiële dienst vallen, worden bij deze berekening niet meegerekend.

Als de essentiële dienst vanaf meerdere Nederlandse productielocaties wordt verleend, wordt de capaciteit van deze locaties bij elkaar opgeteld. Vervolgens wordt bepaald welk aandeel daarvan door het incident is of naar redelijke verwachting zal zijn onderbroken. Wanneer een uitgevallen locatie

bijvoorbeeld 30% van de totale capaciteit voor de essentiële dienst vertegenwoordigt en de uitval ten minste 24 uur duurt, is aan onderdeel a voldaan. Vertegenwoordigt de locatie 15% van de totale capaciteit, dan is onderdeel a niet van toepassing. Onderdeel d kan in dat geval wel van toepassing zijn wanneer die locatie onderdeel is van de kritieke infrastructuur.

Bij het bepalen van de normale operationele capaciteit wordt rekening gehouden met reguliere en voorzienbare schommelingen, zoals seizoensgebonden productie. De kritieke entiteit kan daarbij gebruikmaken van representatieve operationele gegevens over een vergelijkbare periode. Als het exacte percentage tijdens een incident nog niet kan worden vastgesteld, kan worden uitgegaan van een redelijke schatting op basis van de op dat moment beschikbare gegevens.

De keuze voor deze drempelwaarde houdt rekening met de onderlinge verwevenheid van de levensmiddelensector, waarin ook gedeeltelijke verstoringen aanzienlijke keteneffecten kunnen veroorzaken. Tegelijkertijd wordt met de kwantitatieve ondergrens gewaarborgd dat niet iedere capaciteitsvermindering tot een melding leidt.

Onderdeel b en onderdeel c onderscheiden zich door de verhouding tussen de omvang van de onderbreking en de duur van de onderbreking. Indien een entiteit niet in staat is om het percentage van de geraakte operationele capaciteit exact te berekenen, kan zij zich baseren op een redelijke schatting van de maximale onderbreking van de totale operationele capaciteit, op basis van de beschikbare operationele gegevens.

Onderdeel d vormt een aanvulling op de procentuele drempelwaardenin de onderdelen a tot en met c. Het landelijke aandeel van een locatie of faciliteit geeft namelijk niet altijd een volledig beeld van het belang daarvan voor de continuïteit van de essentiële dienst. Een locatie of faciliteit kan vanwege haar specifieke functie, geografische positie, capaciteit of beperkte vervangbaarheid essentieel zijn, terwijl de uitval daarvan minder dan 25% van de totale essentiële dienst in Nederland vertegenwoordigt.

Met locaties of faciliteiten worden de fysieke onderdelen van de onderneming bedoeld die onderdeel zijn van de kritieke infrastructuur die noodzakelijk is voor het uitvoeren van de essentiële dienst op basis waarvan de kritieke entiteit is aangewezen. Het is aan de kritieke entiteit om nader te specificeren welke locaties, faciliteiten en kritische bedrijfsprocessen daartoe behoren. Dit sluit aan bij de verplichting om haar kritieke infrastructuur te identificeren en bij de risicobeoordeling die de kritieke entiteit uitvoert overeenkomstig artikel 14 van de Wwke. Daarbij wordt in kaart gebracht welke onderdelen, processen en bedrijfsmiddelen van belang zijn voor de continuïteit van de essentiële dienst. Hierbij kan het bijvoorbeeld gaan om productie-, verwerkings-, opslag- of distributielocaties, voor zover deze tot de kritieke infrastructuur behoren.

Van een onderbreking is sprake wanneer een dergelijke locatie of faciliteit die onderdeel is van de kritieke infrastructuur als gevolg van een incident gedurende ten minste 24 uur niet operationeel is of naar redelijke verwachting niet operationeel zal zijn. Het criterium is zelfstandig van toepassing: voor een melding op grond van onderdeel d hoeft niet tevens een van de procentuele drempelwaarden uit de onderdelen a tot en met c te zijn bereikt. Geplande verstoringen vallen buiten deze drempelwaarde, overeenkomstig artikel 4 van deze regeling.

Bij de toepassing van de criteria moet rekening worden gehouden met de normale operationele capaciteit van de entiteit en de wijze waarop de essentiële dienst feitelijk wordt geleverd. Voor entiteiten met meerdere locaties ligt het voor de hand om de capaciteit voor de toepassing van de onderdelen a tot en met c op het niveau van de essentiële dienst van de entiteit als geheel te beoordelen, en niet uitsluitend op het niveau van een individuele locatie.
Op grond van artikel 15, tweede lid, Bwke, kan de Minister van LVVN ook bij het besluit waarmee de kritieke entiteit wordt aangewezen criteria vaststellen wanneer sprake is van een significant incident, na overleg met de Minister van JenV. De hiervoor genoemde criteria kunnen betrekking hebben op:
a. aanvullende meldcriteria;
b. nadere specificatie van meldtermijnen;
c. de wijze en frequentie van melden;
d. andere aspecten die noodzakelijk zijn voor een doeltreffende en proportionele toepassing van de meldplicht.

Artikel 15, tweede lid, Bwke, biedt ruimte voor maatwerk bij de invulling van de meldplicht. Hoewel in de leden a, b en c een generieke ondergrens (‘ten minste’) voor meldingen wordt vastgesteld, kunnen de aard, omvang en risicoprofielen van kritieke entiteiten sterk verschillen. De levensmiddelenindustrie wordt gekenmerkt door een grote diversiteit aan productieprocessen, bedrijfsmodellen en ketenstructuren. Een uniforme meldplicht is daarom niet in alle gevallen voldoende doelmatig of proportioneel. Met de ruimte die het Bwke biedt, wordt het mogelijk om, in samenspraak met de betreffende kritieke entiteit, nadere afspraken te maken over de meldplicht die aansluiten bij de

specifieke bedrijfsvoering, dreigingsbeelden, processen en risico's van die entiteit. Deze mogelijkheid laat de vastgestelde criteria in artikel 3 onverlet.

Artikel 4 Geplande verstoringen

Artikel 4, eerste lid, bepaalt wanneer geen sprake is van een aanzienlijke verstoring. Als de gevolgen van een geplande dienstonderbreking anders zijn dan gepland, kan er wel sprake zijn van een aanzienlijke verstoring, als de gevolgen zelf voldoen aan een van de andere artikelen in deze regeling.

Artikel 5 Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van de dag na publicatie in de Staatscourant. Daarmee wordt afgeweken van de vaste verandermomenten. Deze uitzondering is mogelijk omdat er sprake is van implementatie van een Europese richtlijn.

De Staatssecretaris van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur,
S.P.A. Erkens